

Arrest

**nr. 191 957 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV**

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 mei 2012 en heeft zich een vierde keer vluchteling verklaard op 10 september 2013.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 8 oktober 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 21 maart 2014.

1.3. Op 31 maart 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er op dat moment in Bagdad sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

1.4. Verzoeker werd op 30 juli 2015 door de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf en een schadevergoeding van 3500 euro wegens een poging tot moord op zijn ex-vrouw. De veroordeling werd door het Hof van Beroep van Antwerpen bevestigd in een arrest van 15 oktober 2015. Verzoeker werd in beroep veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar (waarvan twee jaar met uitstel gedurende vijf jaar).

1.5. Bij schrijven van 30 juni 2016 verzocht de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

1.6. Verzoeker werd op 5 oktober 2016 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.7. Op 13 oktober 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omdat werd vastgesteld dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten, van Arabische etnie en een soennitisch moslim te zijn. U bent afkomstig uit Bagdad en hebt daar uw hele leven gewoond. U bent op 24 juni 2010 getrouwd met R.(...) K.(...) N.(...) (CGVS X). Jullie hebben samen twee minderjarige kinderen. Uw jongste kind is in België geboren.

Op 19 april 2012 verliet u uw geboorteland met uw gezin. Op 3 mei 2012 kwamen jullie in België aan. De dag erna vroegen jullie asiel aan. Jullie vertelden dat u bij het Iraakse leger werkte. Omdat u niet wilde meewerken met de militie Asaïb Ahl al-Haqq, werd u door hen bedreigd. Dat zette jullie ertoe aan uw land te ontvluchten.

Op 24 oktober 2012 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen. Er werden ook vraagtekens geplaatst bij uw bewering tot kort voor uw vertrek bij het Iraakse leger te hebben gewerkt. De veiligheidssituatie in uw regio van herkomst noopte niet tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigde de beslissing van het CGVS in haar geheel op 22 februari 2013. Na deze asielaanvraag bent u van uw vrouw gescheiden.

Op 11 maart 2013 vroeg uw ex-vrouw opnieuw asiel aan. Twee dagen later sloot de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) deze asielaanvraag af met de afgifte van een bijlage 13 quater (weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag). Zonder naar uw geboorteland te zijn teruggekeerd, vroeg u zelf op 17 april 2013 een tweede keer asiel aan. U verklaarde dat uw broer N.(...) door terroristen vermoord was in Irak als gevolg van uw eigen problemen. U legde zijn overlijdensakte neer en een attest dat uw familie onder dwang verhuisd was. Op 19 april 2013 sloot de DVZ deze asielaanvraag met een afgifte van een bijlage 13 quater (weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag).

Op 25 april 2013 vroeg uw ex-vrouw voor een derde keer asiel aan. Ze werd op 31 juli 2013 als vluchteling erkend. Ook jullie kinderen kregen de vluchtelingenstatus. Zonder België te hebben verlaten besloot u op 26 juli 2013 nogmaals asiel aan te vragen. U verwees opnieuw naar de problemen die u voor uw vertrek uit Irak zou gekend hebben. Deze derde asielaanvraag werd op 1 augustus 2013 door de DVZ afgesloten met de afgifte van een bijlage 13 quater (weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag).

Op 10 september 2013 vroeg u een vierde keer asiel aan. U verwees daarbij naar de problemen die u in uw eerste asielaanvraag uiteen hebt gezet. U verklaarde ook dat uw kinderen in België erkende vluchtelingen zijn en dat u in de buurt wil leven om hen te kunnen zien. U verwees verder naar de algemene veiligheidssituatie in Irak. Op 31 maart 2014 kreeg u de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet en de toenmalige situatie in Bagdad.

Op 30 juli 2015 werd u door de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf en een schadevergoeding van 3500 euro wegens een poging tot moord op uw ex-vrouw. De veroordeling werd door het Hof van Beroep van Antwerpen bevestigd in een arrest van 15 oktober 2015. U werd in beroep veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar (waarvan twee jaar met uitstel gedurende vijf jaar).

Op 30 juni 2016 verzocht de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om de mogelijkheid van de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel. Tijdens uw daaropvolgend gehoor bij het CGVS op 5 oktober 2016 geeft u aan dat u onrechtvaardig bent veroordeeld en niemand hebt proberen te vermoorden. U verklaart dat u een probleem had met uw vrouw die u geld vroeg opdat u uw kinderen kon zien, en dat u dus bent veroordeeld omdat u uw kinderen wou zien. Uw advocaat X haalt ook aan dat u na de feiten zelf de ambulance belde, wat op schuldinzicht wijst. U verklaart ook dat u in België wil blijven om er te kunnen zijn voor uw kinderen en dat u in België nooit iemand hebt geïntimideerd of zelfs een boete hebt gehad. U vertelt over uw inspanningen tot re-integratie na uw vrijlating uit de gevangenis, met name uw nieuwe woonst en werk. U zegt ook dat u niet kan terugkeren naar Irak vanwege de oorlog en de slechte veiligheidssituatie daar, en de problemen die u eerder al aanhaalde bij uw asielaanvragen bij het CGVS.

Tijdens het gehoor op 5 oktober 2016 legde u de volgende documenten neer: een inschrijvingsbewijs als werkzoekende van de VDAB, afgifte op 30 augustus 2016 in Antwerpen; een verklaring van arbeidsbegeleiding, afgifte op 4 oktober 2016 in Antwerpen; twee aanbevelingsbrieven van het CAW Antwerpen, afgifte op 3 oktober 2016 in Antwerpen; een aanbevelingsbrief van het OCMW Antwerpen, afgifte op 30 september 2016 in Antwerpen; een verklaring van het resultaat van een instaptoets Nederlands, afgifte op 16 juni 2016; een deelcertificaat van een cursus Nederlands, afgifte op 15 oktober 2015 in Hoboken; een attest van deelname aan de cursus maatschappelijke integratie, afgifte in Antwerpen; een huurovereenkomst van een appartement en een vonnis van 25 april 2016 van de rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen.

B. Motivering

Er wordt vastgesteld dat, niettegenstaande u op 31 maart 2014 de status van subsidiaire beschermde werd toegekend, u heden dient uitgesloten te worden van de subsidiaire beschermingsstatus.

Immers, er dient gewezen te worden op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het arrest van het Hof van Beroep in Antwerpen op 15 oktober 2015.

Artikel 55/5/1, § 2 juncto artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus kan intrekken indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een ernstig misdrijf gepleegd heeft. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnis van 30 juli 2015 en het arrest van het Hof van Beroep van 15 oktober 2015.

Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van 30 juli 2015 blijkt dat u werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar wegens een poging tot moord op uw ex-partner. U had immers geprobeerd haar te wurgen, en dit in aanwezigheid van uw kinderen. De correctionele rechtbank wees erop dat de feiten **zeer ernstig** waren en getuigden van een gebrek aan respect voor de psychische en fysieke integriteit van het slachtoffer alsook van een agressieve ingesteldheid. Bovendien oordeelde de rechtbank in zijn arrest dat uit de aard van het gebruikte geweld, de intentie om te doden afdoende gebleken was. U stelde hoger beroep in tegen voormeld vonnis, doch het Hof van Beroep te Antwerpen achtte de feiten die u ten laste werden gelegd als bewezen en veroordeelde u tot vijf gevangenisstraf (waarvan twee jaar met uitstel gedurende vijf jaar) door Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u op 30 juli 2015 veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 5 oktober 2016 gehoord voor het CGVS.

De redenen die u heeft aangebracht voor het behoud van uw status kunnen een behoud van uw internationale beschermingsstatus echter niet wettigen.

U verklaart in het begin van het gehoor dat u geen misdrijf hebt gepleegd en niemand hebt proberen te vermoorden. Zoals reeds eerder gesteld, is het Commissariaat-generaal gebonden door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane het arrest van het Hof van Beroep van 15 oktober 2015. Het louter ontkennen dat u een misdrijf gepleegd heeft, is dan ook onvoldoende om te besluiten tot het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus. De andere elementen die u aanhaalt met betrekking tot de feiten waarvoor u veroordeeld werd, met name het feit dat uw vrouw u niet toeliet uw kinderen te zien en dat u zelf de ambulance belde en schuldinzicht toonde, doen evenmin afbreuk aan de vaststelling dat u werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Het is immers de aard en de ernst van de strafbare feiten die van doorslaggevend belang zijn bij het bepalen of het misdrijf waarvoor u veroordeeld bent een ernstig misdrijf betreft. De onderliggende motivatie waarvoor u verklaarde dit misdrijf te plegen, met name contact met uw kinderen, doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf. Het feit dat u schuldinzicht toonde, door zelf de hulpdiensten te bellen, werd overigens door het Hof van Beroep in rekening gebracht bij het bepalen van de strafmaat. De vaststelling dat u nu ontkent een misdrijf te hebben gepleegd en betwist dat u iemand heeft proberen te vermoorden doet trouwens het berouw of het schuldinzicht dat u zou getoond hebben, teniet. Hoe dan ook, uit de aard van het gebruikte geweld zelf, met name het wurgen, blijkt afdoende dat u de intentie had uw ex-partner te doden. Deze intentie bleek naar het oordeel van de strafrechter uit de verwondingen die het gebruikte geweld had veroorzaakt. Dat u na de feiten de hulpdiensten heeft gebeld, kan wijzen op berouw of schuldinzicht maar doet aan voorgaande geen afbreuk en heeft geenszins tot gevolg dat er geen sprake zou zijn van een ernstig misdrijf (zie ook pagina 4 vonnis Corr. Rb. Antwerpen dd 30.7.2015).

U verklaart dat u sinds uw vrijlating uit de gevangenis werkt aan uw re-integratie door het zoeken van werk, een woonst en het volgen van verschillende opleidingen. U staaft dit met verschillende documenten (een inschrijvingsbewijs als werkzoekende van de VDAB, een verklaring van arbeidsbegeleiding, twee aanbevelingsbrieven van het CAW Antwerpen, een aanbevelingsbrief van het OCMW Antwerpen, een verklaring van het resultaat van een instaptoets Nederlands, een deelcertificaat van een cursus Nederlands, een attest van deelname aan de cursus maatschappelijke integratie en een huurovereenkomst van een appartement). Deze verklaringen en documenten doen geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt voor het feit dat u in België verder nooit iemand hebt geïntimideerd of zelfs een boete hebt gehad, doet geen afbreuk aan het feit dat u wel bent veroordeeld voor een zeer ernstig misdrijf. Zoals reeds eerder opgemerkt werd, is het immers de aard en de ernst van de strafbare feiten die van doorslaggevend belang zijn bij het bepalen of het misdrijf waarvoor u veroordeeld bent een ernstig misdrijf betreft.

U voert aan dat uw kinderen zich hier in België bevinden en dat u voor hen in België wil blijven. Hierover dient opgemerkt te worden dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer het gezinsleven daadwerkelijk geschonden dreigt te worden. Een beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus houdt geen schending in van het desbetreffend artikel. Onderhavige beslissing bevat immers geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde of op disproportionele wijze wordt ingemengd in uw privéleven of dat u feitelijk gescheiden wordt van uw partner. Het is dus pas op het ogenblik dat aan u daadwerkelijk een bevel wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt.

U verwijst tot slot ook naar uw problemen in Irak en de asielmotieven die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen hebt aangehaald. Deze elementen werpen echter geen ander licht op de motieven om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het Belgisch grondgebied (cf. infra).

De door u neergelegde documenten kwamen merendeels hierboven reeds aan bod. Met betrekking tot het vonnis van 25 april 2016 van de rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen wordt vastgesteld dat dit vonnis betrekking heeft op de bezoekenregeling van u en uw kinderen en de alimentatiebetalingen. Dit vonnis doet geen enkele afbreuk aan uw veroordeling voor een zeer ernstig

misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet, noch op een eventuele verwijderingsmaatregel.

Gelet op het bovenstaande brengt u geen elementen aan die een behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus wettigen.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In de mate dat u verwijst naar uw problemen in Irak en de asielmotieven die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen hebt aangehaald, dient opgemerkt te worden dat deze problemen in het kader van uw asielaanvraag ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS en dus geen basis konden vormen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Deze ongeloofwaardigheid resulteerde uiteindelijk, bij uw vierde asielaanvraag, in een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende u geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U verklaart daarenboven tijdens het gehoor dat u zelf niet weet hoe het momenteel met de problemen gesteld is, aangezien u door tijdsgebrek niet weet hoe de situatie in Irak is. Het feit dat u zich niet op de hoogte hebt gehouden met betrekking tot de problemen die u zou kennen in Irak is een verdere indicatie van de ongeloofwaardigheid van uw problemen. U verklaart tijdens het gehoor ook dat uw broer N.(...) momenteel in Duitsland verblijft, terwijl u bij uw tweede asielaanvraag aanhaalde dat hij door uw problemen in Irak vermoord was. De ongeloofwaardigheid van uw problemen in Irak wordt door deze elementen nogmaals bevestigd zodat deze niet tot een onverenigbaarheid met een verwijderingsmaatregel in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet kunnen leiden.

U haalt voorts de oorlog en slechte veiligheidssituatie in Irak aan. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto's. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks

kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is. Er is in Bagdad bijgevolg actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De huidige veiligheidssituatie in Bagdad geeft dus momenteel geen aanleiding tot het toekennen van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarover het CGVS zich baseert, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar Bagdad. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de motiveringsplicht en de onderzoeksplicht, beaamt verzoeker in een eerste onderdeel dat hij werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf en dat deze beslissing in kracht van gewijsde is gegaan. Hij wijst erop dat het arrest echter ook letterlijk de bewoording schuldinzicht in zijn hoofde bevat. Hij heeft namelijk zelf de hulpdiensten verwittigd teneinde verzorging te krijgen voor zijn ex-vrouw. Deze handeling getuigt van een onmiddellijk schuldinzicht, aldus verzoeker, die meent dat hieraan toch enige waarde dient te worden gegeven.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie in Bagdad. Waar hem in de bestreden beslissing vooreerst wordt verweten de huidige situatie in Bagdad niet stipt op te volgen, voert verzoeker aan dat hij maandelijks contact heeft met zijn moeder, die nog steeds in Bagdad woont. Het contact is echter zeer beperkt gezien zijn moeder niet mee is met moderne communicatietechnieken en de verbinding met zijn thuisfront niet van de beste kwaliteit is. Dat hij de actuele gevaren in zijn thuisland niet opvolgt, is volgens verzoeker niet te wijten aan desinteresse of een gebrek aan enige problematiek in Irak. De enige band die hij nog heeft met zijn land van herkomst is zijn moeder, met wie hij zoals reeds vermeld nog maandelijks contact heeft. Bovendien heeft hij na het beëindigen van zijn gevangenisstraf alles gezet op zijn re-integratie in de maatschappij. Zo heeft hij opleidingen gevolgd, werk gezocht, Nederlands geleerd, een appartement gehuurd, enz. Hij heeft er aldus alles aan gedaan om zijn leven terug op orde te krijgen. Zijn drijfkracht hiervoor is zijn gezin. Hij wil zijn kinderen alles kunnen bieden wat ze nodig hebben. Verzoeker wil zich richten op de toekomst en niet op het verleden.

Vervolgens betwist verzoeker het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Onder verwijzing naar de stukken toegevoegd aan het verzoekschrift, voert verzoeker aan dat er wel degelijk dagelijks vele slachtoffers vallen ten gevolge van aanslagen of geweld en dit voornamelijk in Bagdad. Het mensenrechtenrapport van USDOS dd. 13 april 2016 stelt dat bijna de helft van de slachtoffers in Irak in de provincie Bagdad vielen. Een rapport van UNHCR dd. 3 mei 2016 spreekt van een aanhoudend niveau van dagelijkse bomaanslagen, ook in de meest beveiligde gebieden van de stad. Bovendien is de verwachting van de VN dat naarmate ISIS meer territorium verliest, de groep meer aanslagen zal plegen in Bagdad, dit in tegenstelling tot wat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt. Zoals te lezen staat in de door hem bijgebrachte stukken, zijn de

aanslagen en aanvallen verspreid over alle wijken van de stad Bagdad. Het blind geweld in Bagdad is naar mening van verzoeker aldus zeker niet afgenomen en zal, gezien de huidige ontwikkelingen met betrekking tot terreurgroep ISIS in de stad Mosoel, volgens hem in alle waarschijnlijkheid toenemen.

Tot slot wijst verzoeker erop dat een laatste gevaar schuilt in zijn naam. Hij verduidelijkt dat O. een uitgesproken soennitische naam is. Dit kan al volstaan voor bepaalde sjiiitische groepen om iemand te doden of te ontvoeren. Velen proberen een naamswijziging maar dit is volgens verzoeker vaak niet voldoende. Het dragen van de naam O. kan aldus volstaan om geveiseerd te worden door bepaalde groepen. Dit gegeven samen met de veiligheidssituatie in Bagdad, waar dagelijks doden vallen ten gevolge van aanslagen, maakt het voor verzoeker naar eigen zeggen zeer gevaarlijk om terug te keren naar Bagdad.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing dan wel niet gepaard gaat met een verwijderingsmaatregel doch wel het advies bevat dat een verwijderingsmaatregel verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing zal dus onvermijdelijk tot gevolg hebben dat hij een bevel zal krijgen om het grondgebied te verlaten, aldus verzoeker, die stelt dat zijn gezins- en familieleden dus wel degelijk geschonden dreigt te worden. Hij voegt hier nog aan toe *“De bepalingen van artikel 8 EVRM houden geenszins in dat het gegeven dat een persoon inbreuken gepleegd zou hebben die de openbare orde van het land schaden, per definitie ertoe zouden leiden dat het feit dat bepaalde familieleden van de betrokkene in België verblijven niet kan worden behouden in het kader van de bescherming die artikel 8 EVRM biedt.*

Verzoeker heeft 2 kinderen in België waarvan één hier geboren is. Zij genieten beiden van een erkende vluchtelingstatus.

Verzoeker heeft duidelijk gemaakt dat hij leeft voor zijn kinderen. Zoals eerder vermeld heeft verzoeker na vrijkomst uit de gevangenis, alles eraan gedaan om zijn kinderen een goed leven te schenken. Hij wil gaan werken om alimentatie te betalen en een appartement te huren zodat hij zijn kinderen op kan vangen.

Echter door de recente intrekking van zijn subsidiaire beschermingsstatus, heeft hij te horen gekregen dat zolang hij niet geniet van enige vorm van status in België, hij niet meer terecht kan op het werk waar hij in oktober had mogen starten.

Hierbij komt dat het leefloon dat verzoeker ontving van het OCMW te Antwerpen eveneens werd stopgezet omwille van de intrekingsbeslissing (stuk 5).

Verzoeker heeft hierdoor geen enkele vorm van inkomen meer, met als gevolg dat zijn gezinsleven nu reeds wordt aangetast. Indien verzoeker zijn kinderen wil zien en onderhouden, dient hij namelijk enige vorm van alimentatie te betalen.

Indien de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus zou worden bevolen met als gevolg een weigeringsbeslissing, is er zeker sprake van een schending van het gezinsleven van verzoeker in de zin van artikel 8 EVRM.”

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een attest gezinssamenstelling afgeleverd door de stad Antwerpen op 20 oktober 2016, documenten over rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met betrekking tot de veiligheidssituatie in Bagdad, het document *“Nieuw Vluchtschrift leidraad voor begeleiding en verdediging van Iraakse asielzoekers uit Bagdad”* van Caritas International van 4 mei 2016, documentatie aangaande de situatie in Bagdad, het document *“Vluchtelingenwerk Nederland: Veelgestelde Vragen – Bagdad – Veiligheidssituatie”*, het artikel *“Loodzware balans na aanslag Bagdad al meer dan 200 doden”* van Het Laatste Nieuws van 4 juli 2016, het artikel *“Minstens 19 doden bij ontploffing van bomauto in Bagdad. IS eist aanslag op”* van Het Laatste Nieuws van 6 september 2016, het artikel *“In Diyala, Iraqis Change Names To Avoid Being Targetted by Volunteer Militias”* van 17 december 2015, het artikel *“From Omar to Hussain: Why Iraqis are changing their names”*, het artikel *“Curse of Omar: the Sunni name that signs a death warrant”* van The Australian van 28 juni 2014, het artikel *“Worried Their Names Can Be A Death Sentence, Some Iraqis Look Tot Change Them”* van Huffington Post van 4 februari 2015, het artikel *“Members of Iraqi paramilitary Popular Mobilisation units, which are dominated by Shiite militias, take part in a military operation in the village of Albu Ajil, near the city of Tikrit, tot regain control of the area from jihadists of the Islamic State (IS) group, on March 9.”* en mailverkeer met het OCMW van Antwerpen.

2.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken omdat (i) hij bij vonnis van de Correctionele rechtbank van Antwerpen

van 30 juli 2015 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar wegens een poging tot moord op zijn ex-partner, waarbij de rechtbank oordeelde dat de feiten zeer ernstig waren en getuigden van een gebrek aan respect voor de psychische en fysieke integriteit van het slachtoffer en van een agressieve ingesteldheid, alsook dat uit de aard van het gebruikte geweld de intentie om te doden afdoende gebleken was, en deze veroordeling op 15 oktober 2015 werd bevestigd door het Hof van Beroep van Antwerpen (veroordeling tot vijf jaar gevangenisstraf waarvan twee jaar met uitstel gedurende vijf jaar), zodat dient te worden vastgesteld dat hij werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus die hem eerder werd toegekend heden dient te worden ingetrokken en ii) de redenen die hij heeft aangebracht voor het behoud van zijn status een behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet kunnen wettigen, zoals omstandig wordt toegelicht.

2.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. X). Het eerste middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van 13 oktober 2016 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. X).

2.5. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° en §3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, §2, 1° luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :*

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (...)”

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”.*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

2.6. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...)*

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015). Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer *a posteriori* blijkt dat een van de uitsluitingsclausules op de vreemdeling had moeten worden toegepast tijdens de asielpcedure, of als hij onder dergelijke uitsluitingsclausules valt na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt *“voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)”*. Hieruit volgt dat het bedoelde misdrijf voldoende ernstig moet zijn, waarvoor rekening moet worden gehouden met de aard van de daad, de daardoor veroorzaakte schade, de wijze waarop het misdrijf werd gesteld, de strafmaat en de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als ernstig beschouwt. Er moet rekening worden gehouden met alle pertinente factoren, inbegrepen de eventuele verzachtende maar ook verzwarende omstandigheden zoals het strafregister van de betrokkene. Het feit dat de betrokkene zijn straf reeds heeft uitgezeten of gratie of amnestie heeft gekregen, moet eveneens in rekening worden gebracht. De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan.” (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2578/001, 109)

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 30 juli 2015 door de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen werd veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf wegens een poging tot moord op zijn ex-vrouw. Uit het vonnis blijkt dat op 29 mei 2015 verzoekers ex-echtgenote, N.R., met de kinderen bij hem op bezoek is geweest. Verzoeker zou slecht gehumeurd zijn geweest en boos zijn geworden. Wanneer N.R. hierop reageerde en de politie wilde contacteren, zou verzoeker haar op het bed hebben geduwd en haar met twee handen zijn beginnen te wurgen totdat zij het bewustzijn was verloren. De kinderen zouden getuige zijn geweest van de feiten. Wanneer N.R. terug bij bewustzijn was, zou zij met de kinderen naar buiten zijn gevlucht, waar zij verzoeker opnieuw tegenkwam. Verzoeker leek volgens haar verrast dat ze nog in leven was en zou haar en de kinderen hebben gevolgd. Wanneer N.R. de hulpdiensten trachtte te bellen zou verzoeker haar gsm hebben afgenomen, zijn eigen gsm hebben genomen en hiermee een ziekenwagen hebben opgeroepen. Doorheen het ganse onderzoek ontkende verzoeker dat hij N.R. had trachten te wurgen. Ook ter zitting ontkende verzoeker de feiten zoals ze werden gekwalificeerd. De rechtbank oordeelde evenwel dat uit de stukken van het strafdossier afdoende blijkt dat verzoeker zijn ex-partner heeft trachten te wurgen. De rechtbank verwees hiervoor naar de geloofwaardige verklaringen van N.R. dewelke werden bevestigd door de objectieve vaststellingen van de verbalisanten, de medische vaststellingen, de bevindingen van de deskundige en de in het strafdossier gevoegde foto's van de verwondingen. De rechtbank was eveneens van oordeel dat uit de aard van het gebruikte geweld zelf, met name het wurgen, de intentie tot doden afdoende blijkt. Deze intentie blijkt volgens de rechtbank bovendien uit de verwondingen die het gebruikte geweld heeft veroorzaakt en die aangeven dat verzoeker zijn handen geruime tijd en met een zekere kracht rond de nek van het slachtoffer heeft gehouden. Dat verzoeker na de feiten de hulpdiensten heeft

gebeld, kan naar het oordeel van de rechter wijzen op een eventueel berouw of schuldinzicht maar heeft geenszins tot gevolg dat er geen sprake zou zijn van een intentie tot doden. In de straftoemeting overwoog de rechter als volgt: *“De feiten zijn zeer ernstig, getuigen van een gebrek aan respect voor de psychische en fysieke integriteit van het slachtoffer alsook van een agressieve ingesteldheid. (...) Een strenge effectieve gevangenisstraf is naar het oordeel van de rechtbank de enige gepaste bestraffing die het best beantwoordt aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.”* (zie p. 3-5 van het vonnis).

De veroordeling werd door het Hof van Beroep van Antwerpen bevestigd in een arrest van 15 oktober 2015. Verzoeker werd in beroep veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijf jaar (waarvan twee jaar met uitstel gedurende vijf jaar). Het Hof overwoog: *“Na nieuw onderzoek door het hof is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten, zoals gekwalificeerd in de beschikking tot verwijzing, bewezen gebleven. Er is geen reden om de feiten onder een andere tenlastelegging te omschrijven. Het hof verwijst naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter die het hierbij herneemt en tot de zijne maakt en die in graad van beroep allerminst werd weerlegd.”* (p. 6-7 van het arrest).

Verzoekers handelingen zijn niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. Het door verzoeker gepleegde misdrijf, waarvoor hij definitief in beroep werd veroordeeld op 15 oktober 2015, dient te worden gekwalificeerd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om, steunend op artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet, over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 31 maart 2014 toegekende subsidiaire beschermingsstatus.

De door verzoeker tijdens het gehoor aangehaalde argumenten en neergelegde documenten kunnen het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet wettigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden waar dienaangaande in de bestreden beslissing wordt overwogen als volgt: *“U verklaart in het begin van het gehoor dat u geen misdrijf hebt gepleegd en niemand hebt proberen te vermoorden. Zoals reeds eerder gesteld, is het Commissariaat-generaal gebonden door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het in kracht van gewijsde gegane het arrest van het Hof van Beroep van 15 oktober 2015. Het louter ontkennen dat u een misdrijf gepleegd heeft, is dan ook onvoldoende om te besluiten tot het behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus. De andere elementen die u aanhaalt met betrekking tot de feiten waarvoor u veroordeeld werd, met name het feit dat uw vrouw u niet toeliet uw kinderen te zien en dat u zelf de ambulance belde en schuldinzicht toonde, doen evenmin afbreuk aan de vaststelling dat u werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Het is immers de aard en de ernst van de strafbare feiten die van doorslaggevend belang zijn bij het bepalen of het misdrijf waarvoor u veroordeeld bent een ernstig misdrijf betreft. De onderliggende motivatie waarvoor u verklaarde dit misdrijf te plegen, met name contact met uw kinderen, doet geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf. Het feit dat u schuldinzicht toonde, door zelf de hulpdiensten te bellen, werd overigens door het Hof van Beroep in rekening gebracht bij het bepalen van de strafmaat. De vaststelling dat u nu ontkent een misdrijf te hebben gepleegd en betwist dat u iemand heeft proberen te vermoorden doet trouwens het berouw of het schuldinzicht dat u zou getoond hebben, teniet. Hoe dan ook, uit de aard van het gebruikte geweld zelf, met name het wurgen, blijkt afdoende dat u de intentie had uw ex-partner te doden. Deze intentie bleek naar het oordeel van de strafrechter uit de verwondingen die het gebruikte geweld had veroorzaakt. Dat u na de feiten de hulpdiensten heeft gebeld, kan wijzen op berouw of schuldinzicht maar doet aan voorgaande gene afbreuk en heeft geenszins tot gevolg dat er geen sprake zou zijn van een ernstig misdrijf (zie ook pagina 4 vonnis Corr. Rb. Antwerpen dd 30.7.2015).”* Verzoeker wijst er in het verzoekschrift opnieuw op dat hij zelf de hulpdiensten heeft verwittigd teneinde verzorging te krijgen voor zijn ex-vrouw en benadrukt dat deze handeling getuigt van een onmiddellijk schuldinzicht. Hij komt hiermee niet verder dan het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen, waarmee hij evenwel geen valabele argumenten bijbrengt die voorgaande appreciatie in een ander daglicht kunnen stellen.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voegt hier nog pertinent aan toe: *“U verklaart dat u sinds uw vrijlating uit de gevangenis werkt aan uw re-integratie door het zoeken van werk, een woonst en het volgen van verschillende opleidingen. U staft dit met verschillende documenten (een inschrijvingsbewijs als werkzoekende van de VDAB, een verklaring van arbeidsbegeleiding, twee aanbevelingsbrieven van het CAW Antwerpen, een aanbevelingsbrief van het OCMW Antwerpen, een verklaring van het resultaat van een instaptoets Nederlands, een deelcertificaat van een cursus Nederlands, een attest van deelname aan de cursus maatschappelijke integratie en een*

huurovereenkomst van een appartement). Deze verklaringen en documenten doen geen afbreuk aan het feit dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Hetzelfde geldt voor het feit dat u in België verder nooit iemand hebt geïntimideerd of zelfs een boete hebt gehad, doet geen afbreuk aan het feit dat u wel bent veroordeeld voor een zeer ernstig misdrijf. Zoals reeds eerder opgemerkt werd, is het immers de aard en de ernst van de strafbare feiten die van doorslaggevend belang zijn bij het bepalen of het misdrijf waarvoor u veroordeeld bent een ernstig misdrijf betreft.” Verzoekers inspanningen tot re-integratie en het feit dat hij voor de feiten die tot zijn veroordeling leidden in België geen problemen heeft gekend/veroorzaakt doen inderdaad geen enkele afbreuk aan de ernst van de door hem gepleegde feiten waarvoor hij definitief veroordeeld is.

Waar verzoeker voorts aanhaalt dat zijn kinderen in België verblijven en dat hij voor hen in België wil blijven, wordt er in de bestreden beslissing correct op gewezen dat de schending van het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven zoals gewaarborgd door artikel 8 EVRM enkel dienstig kan worden aangevoerd wanneer de rechten vermeld in voornoemd artikel daadwerkelijk geschonden dreigen te worden. Onderhavige beslissing houdt enkel in dat de aan verzoeker op 31 maart 2014 toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken en houdt geen schending in van genoemd artikel. De Raad wijst er te dezen op dat de bestreden beslissing er op geen enkele wijze toe strekt een inmenging in verzoekers gezinsleven uit te maken, laat staan dat deze inmenging ongeoorloofd of disproportioneel zou zijn. De bestreden beslissing strekt er immers op geen enkele wijze toe het gezinsleven van verzoeker te verhinderen of te bemoeilijken. Evenmin heeft de bestreden beslissing tot gevolg dat verzoeker feitelijk gescheiden wordt van zijn kinderen. Niettegenstaande in de bestreden beslissing een advies wordt gegeven over de verenigbaarheid van een eventuele verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, welk advies een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door de Vreemdelingenwet, bevat deze beslissing immers geen verwijderingsmaatregel en heeft dan ook niet tot gevolg dat er op ongeoorloofde wijze wordt ingemengd in verzoekers privé- en gezinsleven. Het is pas op het ogenblik dat aan verzoeker daadwerkelijk een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd, dat een onderzoek naar de mogelijke schending van artikel 8 van het EVRM zich opdringt. De schending van artikel 8 EVRM wordt in het kader van onderhavige procedure dan ook niet dienstig aangevoerd.

Voorts wordt in de bestreden correct opgemerkt *“U verwijst tot slot ook naar uw problemen in Irak en de asielmotieven die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen hebt aangehaald. Deze elementen werpen echter geen ander licht op de motieven om uw subsidiaire beschermingsstatus in te trekken. Zij worden wel meegenomen in het advies aangaande een eventuele verwijdering van het Belgisch grondgebied (cf. infra).”* De Raad verwijst dienaangaande naar hetgeen wordt uiteengezet onder punt 2.7..

Tot slot oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat ook het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen van 25 april 2016, dat betrekking heeft op de bezoekregeling van verzoeker en zijn kinderen en de alimentatiebetalingen, geen enkele afbreuk doet aan de vaststelling dat hij veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

2.7. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6 eerste lid, 14° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3 van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen adviseerde als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet worden ingetrokken omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

In de mate dat u verwijst naar uw problemen in Irak en de asielmotieven die u in het kader van uw eerdere asielaanvragen hebt aangehaald, dient opgemerkt te worden dat deze problemen in het kader van uw asielaanvraag ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS en dus geen basis konden vormen voor de toekenning van de vluchtelingenstatus. Deze ongeloofwaardigheid resulteerde uiteindelijk, bij uw vierde asielaanvraag, in een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen deze beslissing diende u geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). U verklaart daarenboven tijdens het gehoor dat u zelf niet weet hoe het momenteel met de problemen gesteld is, aangezien u door tijdsgebrek niet weet hoe de situatie in Irak is. Het feit dat u zich niet op de hoogte hebt gehouden met betrekking tot de problemen die u zou kennen in Irak is een verdere indicatie van de ongelooftwaardigheid van uw problemen. U verklaart tijdens het gehoor ook dat uw broer N.(...) momenteel in Duitsland verblijft, terwijl u bij uw tweede asielaanvraag aanhaalde dat hij door uw problemen in Irak vermoord was. De ongelooftwaardigheid van uw problemen in Irak wordt door deze elementen nogmaals bevestigd zodat deze niet tot een onverenigbaarheid met een verwijderingsmaatregel in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet kunnen leiden.

U haalt voorts de oorlog en slechte veiligheidssituatie in Irak aan. Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. Dit grondoffensief is hoofdzakelijk gesitueerd in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. Uit dezelfde informatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Al-Mahmudiya, Tarmia, Mada'in en Abu Ghraib.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad veranderd zijn. Voordat IS zijn offensief in Centraal-Irak in juni 2014 had ingezet, vonden er goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, al dan niet gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. Anno 2015 vonden er daarentegen nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats. Eerder werd de geweldcampagne van IS in Bagdad getypeerd door frequente, vaak minder zware aanslagen. In april en mei 2016 nam het aantal zware aanslagen in Bagdad echter weer toe. IS zette weer sterker in op bomauto's. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden er dagelijks kleinschaligere aanslagen plaats. Het blijven nog altijd deze kleinere aanvallen die de meeste burgerslachtoffers maken. De sjiitische milities blijken op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 23 juni 2016 blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is. Er is in Bagdad bijgevolg actueel geen sprake van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De huidige veiligheidssituatie in Bagdad geeft dus momenteel geen aanleiding tot het toekennen van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarover het CGVS zich baseert, is toegevoegd aan uw administratief dossier.

Rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen is het CGVS van oordeel dat u mag worden teruggeleid naar Bagdad. Een verwijderingsmaatregel is verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De Raad verwijst te dezen naar rechtspraak van de Raad van State waar met betrekking tot het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 het volgende werd gesteld: *“Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling.”* (RvS arr. nr. 234.824 van 24 mei 2016).

De argumentatie in het verzoekschrift omtrent de actuele veiligheidssituatie in Bagdad en het reëel risico op het lijden van ernstige schade dat verzoeker er naar eigen zeggen zou lopen in geval van terugkeer, en de verwijzing in dit verband naar de als bijlage aan het verzoekschrift gevoegde informatie is *in casu* dan ook niet dienstig.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus opdringt zoals bepaald in artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet daar niet kan betwijfeld worden dat verzoeker definitief werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
dhr. W. MULS,
mevr. C. DIGNEF,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS